

HEJNOWICZ JANUSZ (1938-2000)

Urodził się 21 października 1938 roku w Gostyniu. Jego rodzicami byli Mieczysław i Helena z Czwojdziańskich. Wcześniej stracił ojca. Rozstrzelali go Niemcy 21 października 1939 roku na gostyńskim Rynku. Najmłodszym z jedenaściorga rodzeństwa Januszem zajmowała się głównie siostra Halina. Wysiedleni na początku wojny znaleźli się w dawnej Kongresówce. Początkowo przebywali w Wilkowicach koło Rawy Mazowieckiej, później w Przęsławicach koło Grójca. Po zakończeniu wojny Hejnowiczowie powrócili do Gostynia, gdzie Janusz ukończył szkołę powszechną. Następnie pobierał naukę w technikum młynarskim we Wrocławiu, a po zdaniu matury rozpoczął studia na wydziale prawa Uniwersytetu Wrocławskiego. W 1964 roku otrzymał tytuł magistra prawa i rozpoczął pracę w teatrze studenckim Kalambur. Niebawem zdał też eksternistyczny egzamin w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Warszawie.

W teatrze Kalambur pracował nieprzerwanie do roku 1993. Rok później teatr zakończył swoją działalność. Występował między innymi w takich sztukach jak: *Kurt Mariana Grześczaka*, *Cienie Witolda Wirpszy*, *Don Kichot* Miguela de Cervantesa, *Chmury* Arystofanesa, *Dobrodziej złodziei* Karola Irzykowskiego, *Szewcy* Stanisława Ignacego Witkiewicza, *W rytmie słońca* Urszuli Koziół, *Moje ukochane beznózki* – monolog według Sławomira Mrożka, *Ziemia zdradzona* Pabla Nerudy, *Biała skrzynia* Urszuli Koziół, *Żegnaj, k roku* Josefa Topola, *Ja trzymam, ty trzymasz, ona spada* Janusza Tartyły, *Wymyślanie publiczności* Petera Handkego. Wystąpił również w filmach fabularnych i spektaklach telewizyjnych. Zagrał m.in. w: *W rytmie słońca*, spektakl telewizyjny z 1972 roku; *Hazardziści*, film fabularny z 1975 roku (w roli pracownika banku); *Zdjęcia próbne*, film fabularny z 1976 roku (rola aktora w domu kultury); *Wolny strzelec*, film fabularny z 1981 roku; *Wyjście awaryjne*, film fabularny z 1982 roku (rola lekarza); *Na kłopoty Bednarski*, serial z 1986 roku – odcinek piąty *Znak węża*; *Konsul*, film fabularny z roku 1989.

Był też ceniony i lubiany w gronie rodzinnym. Maria Bayer, jego siostra, pamięta go najdokładniej z okresu końca wojny, kiedy rodzina Hejnowiczów mieszkała w Przęsławicach koło Grójca i prowadziła młyn zbożowy. Wspomina, że trafił tam za sprawą Zofii Hejnowicz, która przywiozła go z Gostynia jako kilkuletniego chłopca. Opis tego wydarzenia znaleźć można w książce *Chmury nad domem*. Wcześniej Janusz Hejnowicz przez kilka lat przebywał u swego stryja Aleksandra w Gostyniu. Opiekowała się nim Urszula Hejnowicz (zameżna Portalska), córka Aleksandra Hejnowicza.

Zmarł we Wrocławiu 16 lutego 2000 roku, po długiej walce z chorobą nowotworową. Żona Elżbieta do dziś mieszka w stolicy Dolnego Śląska.